

واکنش شیمیایی

چگونگی انجام یک واکنش شیمیایی

برای اینکه واکنش شیمیایی رخ دهد، باید پیوندهای بین اتمها و مولکولها شکسته شوند و به نحو دیگری تشکیل شوند. از آنجا که این پیوندها معمولاً قوی هستند، اغلب برای شروع یک واکنش انرژی لازم است. این انرژی معمولاً به شکل گرما است. مواد جدید (محصولات واکنش) خواص متفاوت با مواد اولیه (واکنش دهنده ها) دارند. واکنشهای شیمیایی فقط در

آزمایشگاه رخ نمی دهند. این واکنشها دائماً در اطراف ما در حال وقوع اند، مانند زنگ زدن اتومبیلها و پخته شدن غذا.

انواع واکنشهای شیمیایی

بعضی از واکنشهای شیمیایی بسیار سریع، یعنی ظرف چند ثانیه رخ می دهند.

بعضی دیگر از واکنشها بسیار کند هستند و تا هزاران سال به طول می انجامند

(فساد یک جسد مومیایی شده باستانی نمونه ای از واکنشهای بسیار کند

است) .

نحوه انجام واکنش

برای اینکه یک واکنش شیمیایی رخ دهد، باید مواد واکنش دهنده با هم تماس یابند تا محصولات جدیدی را تشکیل دهند. هر چیزی که تماس بین ذرات واکنش دهنده را افزایش دهد، سرعت واکنش را زیاد می کند. این کار را به چند طریق می توان انجام داد:

با افزایش غلظت واکنش دهنده ها ، بطوری که ذرات بیشتری وجود داشته باشد. به این ترتیب ذرات به دفعات بیشتری به هم برخورد می کنند و بنابر این سریعتر واکنش می کنند و محصولات واکنش را تشکیل می دهند.

۱. با افزایش فشار درون ظرف واکنش ، بطوری که ذرات به هم فشرده شوند و در نتیجه بیشتر به هم برخورد کنند.

۲. با افزایش دمایی که واکنش در آن رخ می دهد. این کار به ذرات انرژی بیشتری می دهد، در نتیجه سریعتر حرکت می کنند و به دفعات بیشتری برخورد می کنند.

۳. با افزایش مساحت رویه واکنش دهنده ها با شکستن فیزیکی آنها. این کار فرصت بیشتری را برای تماس و واکنش به واکنش دهنده ها می دهد .

استفاده از کاتالیزور

راه دیگری برای تغییر سرعت یک واکنش استفاده از کاتالیزور است. کاتالیزور ماده ای است که سرعت یک واکنش را تغییر می دهد، اما خود آن در پایان واکنش از نظر شیمیایی بدون تغییر می ماند. کاتالیزورها معمولاً واکنش را سریعتر می کنند. این مواد این کار را با فراهم کردن مسیر دیگری برای واکنش انجام می دهند، مسیری که نیاز به انرژی کمتری دارد. به دلیل پائین آمدن «سد» انرژی ذرات بیشتری واکنش می کنند و واکنش سریعتر انجام می شود. کاتالیزورها در تولید صنعتی مواد مختلف، مانند بنزین، مارگارین، آمونیاک اهمیت زیادی دارند. اکثر کاتالیزورهای صنعتی فلز هستند و به شکل دانه های فلزاند. بعضی از کاتالیزورها برای کند کردن واکنشها به کار می روند و بازدارنده نامیده می شوند.

اکسایش و کاهش

اکسایش و کاهش فرایندهایی هستند که در بعضی واکنشهای شیمیایی رخ می دهند: وقتی که اکسیژن به ماده ای اضافه می شود، وقتی که ماده ای هیدروژن از دست می دهد و وقتی که ماده ای الکترون از دست می دهد.

کاهش، عکس اکسایش است. این فرایند در سه حالت رخ می دهد: وقتی که

ماده ای اکسیژن از دست می دهد، وقتی که ماده ای هیدروژن بدست می آورد و وقتی که ماده ای الکترون بدست می آورد.

به عنوان مثال وقتی که منیزیم در هوا سوزانده می شود، این فلز با به دست آوردن اکسیژن و اکسیده شدن تبدیل به خاکستر می شود. این خاکستر اکسید منیزیم است

واکنشهای اکسایش و کاهش

اکسایش و کاهش همیشه همراه با هم در یک واکنش رخ می دهند. در این صورت، واکنش را واکنش اکسایش-کاهش می نامند. بعضی از واکنشهای اکسایش-کاهش در صنعت مفید است. مثلاً استخراج آهن از سنگ معدن آن با ترکیب کردن سنگ معدن با منواکسید کربن در کوره بلند آهن انجام می شود. در این واکنش سنگ معدن آهن اکسیژن از دست می دهد و آهن

تشکیل می شود و منواکسید کربن، اکسیژن بدست می آورد و تبدیل به دی اکسید کربن می شود

سرعت واکنش

سرعت واکنش عبارت از تغییر غلظت هر یک از مواد اولیه یا مواد حاصل نسبت به زمان انجام واکنش است.

نگاه کلی

سرعت یک واکنش روند تبدیل مواد واکنش دهنده به محصول در مدت زمان معینی را نشان می‌دهد. سرعت واکنشها یکی از مهمترین بحثها در سینتیک شیمیایی است. شیمیادانها همیشه دنبال راهی هستند که سرعت واکنش مفید را بالا ببرند تا مثلا در زمان کوتاه بازده بالایی داشته باشند و یا در پی راهی برای کاهش سرعت یا متوقف ساختن برخی واکنشهای مضر هستند. بعنوان مثال رنگ کردن سطح یک وسیله آهنی روشی برای متوقف ساختن و یا کم کردن سرعت زنگ زدگی و جلوگیری از ایجاد اکسید آهن است .

طبقه بندی واکنشها بر حسب سرعت

هدف از مطالعه سرعت یک واکنش این است که بدانیم آن واکنش چقدر سریع رخ می‌دهد. ترمودینامیک شیمیایی امکان وقوع واکنش را پیش‌بینی می‌کند اما سینتیک شیمیایی چگونگی انجام یک واکنش و مراحل انجام آن و سرعت پیشرفت واکنش را بیان می‌کند. از لحاظ سرعت ، واکنشها به چند دسته تقسیم می‌شوند:

۱. واکنشهای خیلی سریع که زمان انجام این واکنشها خیلی کم و حدود ۰/۰۰۰۱ ثانیه است.

۲. واکنشهای سریع که زمان انجام این واکنشها کم و در حدود حساسیت انسان به زمان (ثانیه) است.

۳. واکنشهای معمولی، اکثر واکنشهایی که در آزمایشگاهها با آنها سر و کار داریم از این نوع هستند و در حدود دقیقه‌ها یا چند ساعت طول می‌کشند.

۴. واکنشهای کند که در حدود روزها و هفته‌ها طول می‌کشند.

۵. واکنشهای خیلی کند که در حدود سالها و قرن‌ها طول می‌کشند.

فقط تعداد اندکی از واکنشهای شیمیایی در سراسر فرآیند با سرعت ثابتی پیش می‌روند. بیشتر واکنشها در آغاز واکنش که غلظت واکنش‌دهنده‌ها بالا است با سرعت پیش رفته و با کم شدن غلظت از سرعت کاسته شده و با کامل شدن واکنش به صفر می‌رسد. برخی از واکنشها هم سرعت آنها پس از مدتی ثابت می‌ماند. چنین واکنشهایی، واکنشهای تعادلی نام دارند.

عوامل مؤثر بر سرعت واکنش

عوامل گوناگونی بر سرعت واکنش تاثیر دارند که بطور مختصر در مورد هر کدام توضیحی ارائه می شود .

حالت فیزیکی واکنش دهنده‌ها

برای انجام یک واکنش ، واکنش دهنده‌ها باید با هم مخلوط شوند تا در مجاورت همدیگر قرار گیرند. اگر واکنش دهنده‌ها هم‌فاز باشند یعنی همگی گاز یا بصورت حل شده در حلالی باشند، واکنش با سرعت بیشتری رخ می دهد .

غلظت

غلظت بیشتر واکنش دهنده‌ها باعث ایجاد برخورد بیشتر بین آنها می شود و هر چه تعداد برخوردها بیشتر باشد، تعداد برخوردهای موثر هم بالا می رود بنابراین سرعت واکنش هم بیشتر می شود

دما

از مهمترین عوامل مؤثر بر سرعت واکنشهای شیمیایی است. در برخی از واکنشها با افزایش چند درجه سانتیگراد سرعت واکنش ممکن است چند برابر بیشتر شود. البته استثناهایی هم وجود دارد.

کاتالیزور

کاتالیزورها سرعت یک واکنش شیمیایی را که از لحاظ ترمودینامیکی قابل انجام است تغییر می‌دهند. بنابراین نمی‌توانند واکنشهایی را که از نظر ترمودینامیک امکان‌پذیر نیستند به انجام برسانند. کاتالیزورها با پیش بردن یک واکنش از مسیر دیگر انرژی فعالساز را کم کرده و باعث افزایش سرعت واکنشها می‌شوند .

نقش برخورد در سرعت واکنش

برای انجام یک واکنش شیمیایی باید مولکولهای واکنش‌دهنده آنقدر به هم نزدیک شوند تا بین آنها برخورد ایجاد شود. این برخوردها وقتی منجر به انجام واکنش می‌شوند که مؤثر باشند. یعنی جهت‌گیری و انرژی برخوردها طوری باشد که بر اثر برخورد برخی پیوندها شکسته شده و پیوندهای جدیدی تشکیل شوند که نتیجه این عمل تولید مولکولهای جدید یعنی محصول است.

سرعت هر واکنش شیمیایی متناسب است با تعداد برخوردها در واحد زمان. اگر تمام برخوردهای مولکولها منجر به انجام واکنش شود مدت زمان انجام واکنشها باید خیلی کمتر باشد. طبق محاسبات مختلف از هر ۱۰۱۴ برخورد فقط یک برخورد به واکنش منجر می‌شود. یعنی برخوردهایی موجب

انجام واکنش می‌شوند که انرژی حاصل از برخورد برابر یا بیشتر از انرژی فعال‌سازی باشد .

انرژی فعال‌سازی

حداقل انرژی لازم که بایستی واکنش‌دهنده‌ها بگیرند تا بتوانند وارد واکنش شوند. انرژی فعال‌سازی برای تمام واکنش‌های شیمیایی چه گرماگیر و چه گرماده وجود دارد و معمولاً از انرژی برخورد میان مولکولها تامین می‌شود.

کاتالیزور

کاتالیزور ماده‌ای است که سرعت یک واکنش شیمیایی را افزایش می‌دهد بدون آنکه خود در جریان واکنش مصرف شود

ریشه لغوی

کاتالیزور از دو صفت **کاتا** و **لیزور** تشکیل شده است. در زبان یونانی " کاتا " به معنای پائین ، افتادن ، یا پائین افتادن است و " لیزور " به معنی قطعه قطعه کردن می‌باشد. در برخی زبانها کاتالیزور را به معنی **گردهم آوردن اجسام دور از هم** معرفی کرده اند .

تاریخچه

اولین گزارش استفاده از کاتالیزور ، مربوط به کریشف می باشد که با استفاده از یک اسید به عنوان کاتالیزور توانست نشاسته را به قند ، هیدرولیز کند . بعدها دیوی توانست واکنش اکسیداسیون هیدروژن را با اکسیژن در حضور کاتالیزور پلاتین انجام دهد که این واکنش یک واکنش گرما گیر است و در نتیجه هنگام انجام واکنش جرقه تولید می شد .

اولین کار در توضیح اینکه چرا یک واکنش کاتالیزوری انجام می گیرد و کاتالیزور چه نقشی دارد، توسط " فارادی " انجام شد. بیشترین بهره برداری از کاتالیزور در جنگ جهانی بود .

انقلاب تکنولوژی اصلی در زمینه کاتالیزور مربوط به نیمه دوم قرن ۲۰ یعنی بین سالهای ۱۹۸۰ - ۱۹۵۰ می باشد. دهه ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ دهه ای است که با تولید کاتالیزورهای زیگر _ ناتا ترکیبات بسیار مهم و استراتژیک ساخته شد .

انواع کاتالیزور

کاتالیزور به دو نوع کاتالیزور مرغوب و نامرغوب تقسیم می شود:

• **کاتالیزور مرغوب:** کاتالیزور مرغوب به کاتالیزوری گفته می‌شود که

فقط اجازه تشکیل یک نوع محصول را بدهد.

• **کاتالیزور نامرغوب:** اگر در حضور کاتالیزور محصولات متفاوتی

امکان تشکیل داشته باشند کاتالیزور نامرغوب تلقی می‌شود.

چگونگی عمل کاتالیزور

تجربه نشان داده است که واکنش با کاتالیزور در دمای کمتری صورت می‌گیرد و همچنین کاتالیزور، انرژی اکتیواسیون را پائین می‌آورد یا کاهش می‌دهد یا باعث می‌شود مولکولهای درشت به مولکولهای کوچکتر، قطعه‌قطعه یا شکسته شوند.

کاتالیزور واکنش را می‌توان بدون تغییر در پایان واکنش بدست آورد. مثلاً

سرعت تجزیه KClO_3 را با مقدار کمی MnO_2 می‌توان فوق‌العاده زیاد

کرد. در معادله‌ای که برای این تغییر نوشته می‌شود، کاتالیزور را بالای پیکان

می‌گذارند، زیرا کاربرد آن در استوکیومتری کل واکنش اثری ندارد:

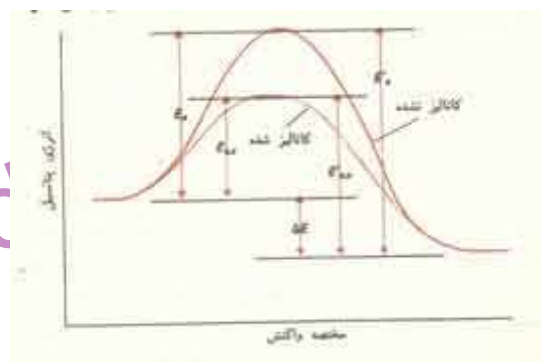

مکانیسم واکنش کاتالیزوردار

کاتالیزور نمی‌تواند موجب وقوع واکنش‌هایی شود که از نظر ترمودینامیک امکان وقوع ندارند. بعلاوه صرفاً حضور کاتالیزور نیست که (احتمالاً بعنوان یک بخش فعال‌کننده) موجب اثر بر سرعت واکنش می‌شود. در یک واکنش کاتالیزوردار، کاتالیزور در یک مرحله عملاً مصرف می‌شود و در مرحله بعدی بار دیگر تولید می‌گردد و این عمل بارها تکرار می‌گردد، بدون آنکه کاتالیزور دچار تغییر دائمی شود.

بنابراین کار کاتالیزور آن است که راه تازه ای برای پیشرفت واکنش می‌گشاید. بدین ترتیب مکانیسم کاتالیزوردار با یک واکنش بی‌کاتالیزور تفاوت دارد. انرژی فعال‌سازی راهی که واکنش به کمک کاتالیزور طی می‌کند، کمتر از انرژی فعال‌سازی راهی است که همان واکنش بدون کاتالیزور می‌پیماید

(شکل ۱)

این واقعیتی است که علت سریعتر شدن واکنش را توجیه می‌کند. وقتی کاتالیزور بکار برده می‌شود، مولکولهای نسبتاً بیشتری انرژی لازم برای یک برخورد موفق پیدا می‌کنند) شکل ۲. (بدین ترتیب عده کل برخوردهای موثر در واحد زمان، که موجب انجام واکنش می‌شوند، افزایش می‌یابد.

در شکل 1 به دو نکته دیگر نیز پی می‌بریم. نخست آنکه تغییرات انرژی برای واکنش کاتالیزوردار و واکنش بی‌کاتالیزور یکسان است. دیگر آنکه انرژی فعال سازی واکنش معکوس نیز به هنگام استفاده از کاتالیزور کاهش می‌یابد و مقدار کاهش آن درست برابر کم شدن انرژی فعال سازی واکنش کاتالیزوردار اصلی است. این بدان معنی است که کاتالیزور بر یک واکنشی و واکنش معکوس آن اثر یکسان دارد. اگر یک کاتالیزور سرعت یک واکنش را دو برابر کند، همان کاتالیزور سرعت واکنش معکوس آن را نیز دو برابر خواهد کرد.

کاتالیزورهای طبیعی (آنزیم)

بسیاری از فرایندهای صنعتی به اعمالی بستگی دارند که با کاتالیزور صورت می‌گیرند. ولی کاتالیزورهایی که برای انسان مورد اهمیت بیشتری دارند، کاتالیزورهای طبیعی یعنی آنزیم‌ها هستند. این مواد فوق العاده پیچیده، فرایندهای حیاتی مانند گوارش و سنتز سلولی را کاتالیز می‌کنند.

عده زیادی از واکنشهای شیمیایی پیچیده که در بدن صورت می‌گیرد و برای حیات ما ضرورت دارد، به علت اثر آنزیم‌ها در دمای پائین بدن امکان وقوع پیدا می‌کنند. هزاران آنزیم وجود دارند که هر یک وظیفه خاصی را انجام می‌دهند. تحقیق درباره ساختمان و عمل آنزیم‌ها، نویدهای فراوانی درباره پیشرفت شناخت عامل بیماری و مکانیسم رشد می‌دهد.

کاتالیزور همگن و ناهمگن

در کاتالیزور همگن ماده ای که بعنوان کاتالیزور کار می‌کند، با مواد واکنش‌دهنده در یک فازند، ولی در یک کاتالیزور ناهمگن یا کاتالیزور سطحی، مواد واکنش‌دهنده و کاتالیزور در دو فاز مجزا کنار هم هستند و واکنش در سطح کاتالیزور صورت می‌گیرد.

کاتالیزور همگن

نمونه ای از کاتالیزور همگن در فاز گازی، اثر کلر در تجزیه دی‌نیترون اکسید است. گاز دی‌نیترون اکسید، در دمای اتاق، گاز نسبتاً بی‌اثری است، اما در دماهای نزدیک به صد درجه طبق معادله زیر تجزیه می‌شود.

مطالعات سینتیک نشان می‌دهد که واکنش مذکور بر اثر برخورد بین دو ملکول کلر کاتالیز می‌شود.

کاتالیزور همگن در محلول نیز ممکن است صورت گیرد. بسیاری از واکنشها بوسیله اسیدها و بازها کاتالیز می‌شوند. تجزیه هیدروژن پراکسید در حضور پون یدید کاتالیز می‌شود .

کاتالیزور ناهمگن

کاتالیزور ناهمگن عمدتاً از طریق جذب سطحی شیمیایی مواد واکنش دهنده بر سطح کاتالیزور صورت می‌گیرد. جذب سطحی فرآیندی است که در جریان آن مولکولها به سطح جسمی جامد می‌چسبند. مثلاً در ماسکهای گازی ، زغال به عنوان یک ماده جاذب برای گازهای زیان آور بکار می‌رود.

در جذب سطحی فیزیکی معمولی ، مولکولها ، بوسیله نیروهای و اندروالسی به سطح ماده جاذب ، گیر می‌کنند. بنابراین مولکولهایی از گاز که جذب سطحی شده‌اند، تا همان حد تحت تاثیر قرار گرفته‌اند که گویی مایع شده باشند.

در جذب سطحی شیمیایی، مولکولهای جذب شده، با پیوندهایی که قابل مقایسه با پیوندهای شیمیایی است، به سطح ماده کاتالیزور نگه داشته می‌شوند. در فرایند تشکیل پیوند با ماده جاذب، مولکولهایی که بطور شیمیایی جذب شده‌اند، دچار تغییر آرایش الکترونی درونی می‌شوند. پیوندهای درون بعضی از مولکولهای کشیده و ضعیف و حتی پیوند بعضی از آنها شکسته می‌شوند.

مثلا هیدروژن بصورت اتمی بر سطح پلاتین جذب می‌شود. بنابراین تعدادی از ملکولها که بطور شیمیایی جذب سطحی شده‌اند، به صورت کمپلکس فعال شده یک واکنشی که در سطح کاتالیزور شده، عمل می‌کند.

مکانیسم جذب سطحی شیمیایی :

تاکنون مکانیسم دقیق جذب سطحی شیمیایی و کاتالیز سطحی کاملاً فهمیده نشده است، فقط فرضیهایی قابل قبول برای مکانیسم چند واکنش خاصی مطرح شده است:

- نظری دال بر اینکه نقصها یا بی‌نظمیهای شبکه در سطح کاتالیزور، جای فعالی برای عمل کاتالیزور است، اولین فرضیه برای توضیح عمل

تقویت کننده‌های کاتالیزورهای مناسب است. تقویت کننده‌ها موادی هستند که فعالیت کاتالیزورها را زیاد می‌کنند. مثلا در سنتز آمونیاک

اگر کاتالیزور آهن با مقدار کمی پتاسیم یا وانادیم آمیخته شده باشد، بیشتر موثر واقع می‌شود .

سموم کاتالیزور

سموم کاتالیزور موادی هستند که کاتالیزورها را از فعالیت باز می‌دارند. مثلا مقدار کمی آرسنیک توانایی پلاتین را که کاتالیزور تبدیل سولفور دی‌اکسید، به سولفور تری‌اکسید است، از بین می‌برد.

احتمالا در این عمل بر سطح پلاتین ، پلاتینم ارسیند تشکیل می‌شود و فعالیت کاتالیزوری از میان می‌رود. جذب اتیلن ، کاتالیزور را موقتا مسموم می‌کند، درحالیکه جذب پلاتین ، کاتالیزور را بطور دائم مسموم می‌کند .

اختصاصی بودن فعالیت کاتالیزور

فعالیت کاتالیزورها عمدتاً بسیار اختصاصی است. در پاره‌ای موارد، کاتالیزور معین موجب سنتز نوعی محصولات خاص از بعضی مواد می‌شود، حال آنکه کاتالیزور دیگر موجب سنتز محصولات کاملاً متفاوت دیگری از همان مواد می‌شود. البته در این موارد امکان وقوع هر دو واکنش از لحاظ ترمودینامیکی میسر است. مثلاً کربن مونوکسید و هیدروژن بر هم اثر می‌کنند و بسته به شرایط واکنش و نوع کاتالیزور مصرف شده، محصولات بسیار متنوعی ایجاد می‌کنند.

اگر کبالت یا نیکل بعنوان کاتالیزور بکاربرده شود، مخلوطی از هیدروکربنها بوجود می‌آورد. در این جا نیکل بعنوان یک کاتالیزور نامرغوب عمل می‌کند.

و اگر مخلوطی از روی و اکسید کرم بعنوان کاتالیزور مصرف شود، از واکنش متانول تولید می‌شود.

برای این واکنش ، نیکل یک کاتالیزور مرغوب است. کاتالیزور مرغوب کاتالیزوری است که انتخابی عمل کند .

غیر فعال شدن کاتالیزور

معمولا تمام کاتالیزورها دارای یک عمر معین هستند که پس از سپری شدن آن فعالیت موثر آنها کاهش می یابد که ممکن است بطور ناگهانی یا تدریجی باشد (افت فعالیت). در چنین مواقعی معمولا بسته به نوع و مکانیسم غیر فعال شدن ، باید کاتالیزور را بازیابی یا جایگزین کرد. در این مواقع باید تصمیم بگیریم که آن را تعویض یا احیا کنیم. تصمیم بر اساس مکانیسم های غیر فعال شدن است و مهمترین و متداولترین مکانیسم غیر فعال شدن عبارت است از:

در کاتالیزورهای نفتی ، تجزیه هیدروکربن ها در دمای بالا موجب تشکیل لایه ضخیمی از کربن غیر فعال روی سطوح کاتالیزور می گردد که همین دوره باعث می شود که روی سایت کاتالیزور پوشیده و از کار می افتد.

۱. پدیده دوم مربوط به مسموم شدن کاتالیزور می باشد. این پدیده زمانی

اتفاق می افتد که ماده جذب شونده باعث تغییر آرایش کاتالیزور

می شود. آرایش بلوری در فعالیت کاتالیزور نقش اساسی دارد. تغییر

آرایش بلوری باعث غیر فعال شدن آن می شود. عواملی مانند سولفور این پدیده را ایجاد می کند.

۲. عامل سوم مربوط به وجود ناخالصیهای فلزی در سطح کاتالیزور می باشد. این ناخالصیها در مناطق فعال ، جذب و فعالیت کاتالیزور را کاهش می دهند.

۳. اورگانومتالیکهای فلزی معمولاً به مقدار بسیار به عنوان کاتالیستها مورد استفاده قرار می گیرند. از تجزیه ناخواسته این کاتالیستها در دمای بالا اورگانومتالیکهای تیتانیم و وانادیم ایجاد شده، ضمن بلوکه کردن کانالهای کاتالیکی باعث کاهش فعالیت کاتالیزوری می شوند.

۴. معمولاً ساختمان کاتالیزورها یک ساختمان متخلخل و پرزدار است.

حفره های میکرونی در روی کاتالیزور وجود دارد که شوکهای حرارتی باعث مسدود شدن این میکرو پرزها می گردد. بنابراین شوکهای حرارتی ممکن است فعالیت کاتالیزورها را کاهش دهد .

بازیابی کاتالیزور

- کاتالیزور را می توان با عبور هوای گرم احیا کرد.

- در مکانیسم های دیگر از وجود ناخالصیها که باعث مسموم شدن کاتالیزور می شود جلوگیری کرد .

طبقه بندی سیستم های کاتالیکی

عملکرد کاتالیزورها در دو فاز هموژن و هتروژن انجام می گردد. فاز هموژن حالتی است که مواد واکنش دهنده و کاتالیزور در یک فاز قرار می گیرند. حال آنکه اگر عملکرد کاتالیزور و مواد واکنش دهنده در دو فاز مختلف باشد و مرز فیزیکی بین کاتالیزور و مواد واکنش دهنده وجود داشته باشد، چنین فازی را هتروژن می گویند .

کاتالیزورهای جامد

۱. جامد فلزی:

مناسب واکنشهایی هستند که مواد واکنشی از هیدروژن و یا هیدرو کربن تشکیل شده اند. عمده کاتالیزورهای این دسته از عناصر واسطه تشکیل می گردد. مثل نقره ، پلاتین ، آهن و نیکل و پالادیم .

معمولا ویژگی این فلزات و کاتالیزورها به گونه ای است که هم هیدروژن و هم هیدروکربن به راحتی در سطح این کاتالیزورها جذب

می‌گردند. این کاتالیزورها برای واکنشهای هیدروژن و هیدروژن‌گیری

مناسب است و برای واکنشهای اکسیداسیون مناسب نیست، چون

احتمال اکسید شدن خود فلزات هم وجود دارد.

۲. کاتالیزورهای اکسید فلزی:

اکسید روی ، اکسید نیکل ، اکسید منگنز ، اکسید کروم ، اکسید بیسموت

، اکسید مولیبدن .ویژگی این کاتالیزورها در این است که می‌توانند در

واکنش ، اکسیژن مبادله کنند (یعنی می‌توانند اکسیژن را دوباره به

حالت اول برگردانند.)

۳. کاتالیزورهای اکسید فلزی _ عایق:

اکسید منیزیم ، اکسید آلومینیم ، سیلیس. این کاتالیزورها بعنوان جاذبه

الرطوبه مورد استفاده قرار می‌گیرند.

۴. کاتالیزورهای زیگلر _ ناتا:

در پلیمریزاسیون استفاده می‌شود. نسل جدیدی از کاتالیزورهای زیگلر

_ ناتا در متالوسیون استفاده می‌شود .

عوامل موثر در فعالیت کاتالیزور

- سطح کاتالیزور

- قدرت و استحکام پیوند جذبی

راههای افزایش سطح کاتالیزور

- پودر کردن یعنی افزایش سطح کاتالیزور بطریق فیزیکی

- ایجاد خلل و فرج و کانالهای بسیار ظریف میکروسکوپی در بدنه

کاتالیزور

- نشانندن کاتالیزور روی بستری از آلومینا و زنولیت

- متخلخل کردن کاتالیزور

کاربرد کاتالیزور

کاتالیزور در سه بخش به کار می رود:

۱- صنعت اتومبیل:

در این بخش کاتالیزورها بصورت مستقیم و غیرمستقیم استفاده می شوند. در

اگزوز اتومبیلها بستری از فلزات جامد مثل پلاتین روی پایه آلومینات قرار

گرفته و هیدروکربنهای مضر مثل منوکسید کربن و غیره را جذب می کند.

۱. صنعت نفت و پالایش مواد نفتی:

عمده ترین مصرف کاتالیزورها در صنعت نفت در دو پروسه کراکینگ

(شکستن مولکولهای درشت به کوچک) و رفرمینگ (دوباره باز آرائی و

ترکیب مولکولهایی برای تولید) می باشد.

در صنعت نفت بیشتر کاتالیزورهای زیگلر _ ناتا، کاتالیزورهای فلزی

و اورگانومتالیک مثل رودیوم استفاده می شود.

۲. تولید مواد شیمیایی